

Vergaderjaar 2002–2003

28 464

Vertragingen uitbetaling huursubsidie

Nr. 25

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTE- LIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 april 2003

Tijdens het algemeen overleg over de huursubsidie d.d. 13 maart jl. (kamerstuk 28 464 nr. 24) heb ik aan de vaste commissie VROM toegezegd dat ik op een aantal onderwerpen nog nader terug zou komen. In deze brief wordt aan deze toezegging voldaan.

Tijdens het algemeen overleg heeft de heer Van Bochove (CDA) voorgesteld om de tweede voortgangsrapportage over de uitvoering van de Huursubsidiewet niet in april, maar medio mei 2003 uit te brengen, zodat duidelijk is of alle achterstanden zijn weggewerkt voor het begin van het nieuwe huursubsidiejaar.

Ik ben bereid dit voorstel over te nemen. Uw Kamer zal de tweede voortgangsrapportage in de eerste helft van mei ontvangen. De derde voortgangsrapportage zal ik in verband daarmee niet in juli, maar in augustus 2003 toezenden; tegen die tijd kan naar verwachting een redelijk afgerond beeld worden geschetst van het verloop van het automatisch continueren in het subsidiejaar 2003–2004.

De vierde en laatste voortgangsrapportage zal zoals eerder gepland in oktober 2003 verschijnen.

De heer Duivesteijn (PvdA) heeft gevraagd om soepel om te gaan met het verstrekken van subsidie met terugwerkende kracht voor huurders die een beperkt huursubsidiebericht hebben ontvangen en die ook na een tweede rappel nog niet gereageerd hebben op een verzoek om nadere gegevens aan te leveren. Ook mw. Gerkens (SP) vraagt hierom en wijst erop dat het goed mogelijk is dat huurders buiten hun schuld niet hebben gereageerd of dat hun reactie nog niet is verwerkt. Ik heb toegezegd hierop nader terug te komen.

Ik deel de mening van vorengenoemde Kamerleden dat huurders geen nadelige gevolgen mogen ondervinden van een te late reactie op een beperkt huursubsidiebericht, als het uitblijven van een tijdige reactie (mede) aan VROM te wijten is.

Om die reden is in afwijking van de normale werkwijze in het afgelopen najaar zeer soepel omgegaan met huurders die niet binnen vier weken hadden gereageerd op een beperkt huursubsidiebericht. In die periode was het ministerie immers telefonisch zeer slecht bereikbaar en konden huurders met vragen over het huursubsidiebericht en de te volgen procedure vaak niet goed aan informatie komen. Pas nadat de telefonische bereikbaarheid was hersteld, is aan alle huurders die nog niet hadden gereageerd, een tweede rappelbrief gezonden. Alleen als ook vier weken na dat tweede rappel een reactie van de huurder was uitgebleven en tevens was gebleken dat er geen nog onbehandelde post van de desbetreffende huurder aanwezig was, zijn de betrokken aanvragen buiten behandeling gesteld. Als deze huurders in een later stadium toch nog voor subsidie voor het lopende subsidiejaar in aanmerking willen komen, zal geen bijdrage met terugwerkende kracht worden verstrekt. Hiervan zal uitsluitend afgeweken worden als sprake is van bijzondere omstandigheden, waardoor de termijnoverschrijding niet aan de huurder kan worden verweten. Dit omdat ik van mening ben, dat voor het verkrijgen van subsidie ook de aanvrager zelf een eigen verantwoordelijkheid heeft en geacht mag worden gegevens waarom uitdrukkelijk is gevraagd en die noodzakelijk zijn voor het vaststellen van de subsidie, tijdig aan te leveren.

Voor het komende subsidiejaar zijn maatregelen getroffen om de telefonische bereikbaarheid op een aanvaardbaar peil te houden, ook gedurende de piekperiode. Bovendien zullen tegen die tijd minstens 300 Huursubsidie Informatiepunten verspreid over het land aanwezig zijn, waar huurders met vragen over het huursubsidiebericht terecht kunnen. Daarnaast wordt er aan gewerkt om door middel van frequentere gegevensuitwisseling en verbeterde afspraken met de leveranciers van de gegevens, het aantal beperkte huursubsidieberichten zo veel mogelijk terug te dringen. Ik ga er dan ook vanuit dat een huurder de gelegenheid zal hebben om tijdig (dat wil zeggen, uiterlijk vier weken na verzending van het rappel op een beperkt huursubsidiebericht) de gevraagde aanvullende gegevens toe te zenden. In principe zal dan ook volgend jaar de hand worden gehouden aan de wettelijke termijnen om te reageren op een beperkt huursubsidiebericht. Zoals gezegd blijft het in bijzondere gevallen, waarin de huurder buiten zijn schuld niet tijdig heeft kunnen reageren, mogelijk hiervan af te wijken.

Het laatste onderwerp betreft het pleidooi van mw. Gerken om huurders die naar een verzorgingstehuis verhuizen nog één maand na de verhuizing huursubsidie te verstrekken voor de verlaten woning. Ik heb toegezegd mij op deze problematiek te bezinnen en ook hierop nader terug te komen.

Volgens de Huursubsidiewet is er alleen recht op huursubsidie als er sprake is van hoofdverblijf op het subsidieadres. De controle hierop is de inschrijving in het GBA. In de structuur van de Huursubsidiewet is de bewoningssituatie van de huurder bepalend voor het recht op huursubsidie. Hiermee wordt dubbele subsidiëring uitgesloten. In geval van een verhuizing zal vaak sprake zijn van een korte of langere periode waarin de huurder twee woon- of verblijfplaatsen tegelijk aanhoudt. Dit is niet alleen zo bij verhuizing naar een verzorgingshuis maar in alle verhuissituaties. Het creëren van de mogelijkheid voor subsidie voor een inmiddels niet meer bewoonde woning ingeval van verhuizing naar een verzorgingshuis zou leiden tot rechtsongelijkheid ten opzichte van andere, vergelijkbare gevallen. Bovendien wordt hiermee een precedent geschapen, waardoor het criterium van hoofdverblijf op het subsidieadres wordt uitgehold. Daarmee zou één van de belangrijkste brongegevens voor toetsing van het recht op huursubsidie – inschrijving in het GBA – in het geding komen.

Het GBA kan immers geen inzicht bieden in de aard van woonruimte waar een voormalig huurder naar toe verhuist. Evenmin geeft het GBA informatie over de vraag of – en over welke periode – er nog sprake is van doorbetaling van huur van de woning die is verlaten en of er wel een noodzaak is tot het enige tijd aanhouden van de woonruimte.

Deze gegevens zijn evenmin van een andere primaire bron te betrekken, wat de uitvoerbaarheid van een dergelijke soepele maatregel zeer lastig en het risico van misbruik naar mijn mening te groot maakt.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben ingelicht.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
H. G. J. Kamp